

Lovforslaget.

Stk. 2. Har en tjenestemand ved grov uagtsomhed eller ved beruselse selv hidført eller væsentligt bidraget til tilskadekomsten, kan ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen bestemme, at forhøjet pension efter stk. 1 bortfalder eller nedsættes.

Gældende lov.

tjeneste kan tilbydes, mod vedblivende at oppebære lønning som for den tidligere stilling fastsat.

Stk. 2. Når tjenestemanden under disse forhold forbliver i tjenesten, udskydes spørgsmålet om pensionering, indtil afskedigelse af en af de i § 53 nævnte årsager eller eventuelt i henhold til nærværende paragrafs 4. stykke finder sted; nægter han at modtage den tilbudte nye stilling, og afskedigelse af denne grund finder sted, pensioneres tjenestemanden efter reglerne i § 54. Den tjenestemand, der ifølge sin udnævnelse ikke er pligtig at lade sig stedligt forsætte, fortaber dog ikke pensionsretten efter nærværende paragraf, fordi han nægter at modtage en stilling på et andet sted end det, hvor han hidtil har gjort tjeneste.

Stk. 3. Medfører tilskadekomsten en blivende forringelse af arbejdsevnen, uden at den tilskadekomne dog på grund af samme afskediges, forholdes der i overensstemmelse med lov nr. 183 af 20. maj 1933 med senere ændringer og de sig dertil sluttende bestemmelser vedrørende statsansatte.

Stk. 4. Hvis tilskadekomsten derimod medfører, at tjenestemanden må afskediges, tilkommer der ham uden hensyn til alder og tjenestetid den for højeste pensionsalder fastsatte pension.

Stk. 5. Lige med tilskadekomst regnes skadelige påvirkninger af højst nogle få dages varighed, der skyldes tjenesten eller de forhold, hvorunder denne foregår, og medfører utjenstedygtighed.

Stk. 6. Udelukket fra behandling efter nærværende paragraf er tilskadekomst, som den pågældende tjenestemand selv har hidført med forsæt. Har han ved grov uagtsomhed eller ved beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til tilskadekomsten, kan ministeren bestemme, at pensionen efter denne paragraf skal nedsættes eller bortfalde.

Stk. 7. Ingen kan gøre krav på behandling efter foranstående regler, medmindre han snarest muligt, efter at tilskadekomsten er konstateret, har anmeldt det passerede for sin foresatte.

Stk. 8. Bestemmelserne i § 42 i lov nr. 183 af 20. maj 1933 med senere ændringer, berøres ikke af denne lov.